

шелъ въ Иерусалимъ на поклоненіе, и на връщанье случилъ на пѣтя Апостола Филиппа, отъ когото былъ и кръстенъ, като пристигнали на Оринейскы-тѣ воды.

ТИРЪ.

Тиръ или нынѣшній Суръ, въ древни-тѣ времена владѣялъ морята и съ много-то си кораби открылъ морскы-тѣ пѣтища за въ Черно-то Море, за въ Индія и Исландія. Той тринайсетъ години удържалъ Навуходоносоровѣ-тѣмъ обсадѣ. Въ Тиръ цвѣтѣли науки-тѣ, изнамѣрено было писмо-то. Еднѣмъ годинѣ до разсыпванье-то на Троя, Тиръ са-сѣединявалъ съ брѣга чрезъ насыпъ, и са-распростиралъ по материка на сичкы-тѣ страны. Въ 333-та год. предъ Р. Х. той былъ разсыпанъ до основаніе отъ Александра Великаго слѣдъ седемь-мѣсечна обсада. Сега едвамъ личѣтъ развалины-тѣ отъ разсыпаны-тѣ му стѣны.

Сега Тиръ носи на себѣ-си дыри-тѣ отъ злочестина-та си, защото нѣкога-си гордо казалъ за Иерусалимъ: „ето тѣй струшилъ той врата-та на народы-тѣ, а азъ са-напѣлнихъ!“ За тѣзи негова гордость ето що говори Адснаи Господь: „Азъ самъ-си на тебе, Тире! ще наведѣмъ много народы, както налита море-то съ вълны-тѣ си, и ще испосѣборѣмъ твои-тѣ кулы; ще развѣмъ праха му (на Тиръ) изъ него, и ще го преобърнемъ на гладкъ камѣкъ, и той ще бѣде при море-то само за сушенье на неводы (рыбарскы мрежи)“. Туй пророчество два пѣти повтарялъ пророкъ Іезекіиль, който предрекълъ Божія смѣтъ надъ Тиръ.

Сега въ Тиръ за малко време са-спиратъ кораби. Срѣщо жгѣла на острова има фенеръ. Древній Тиръ обѣемалъ сичкыя брѣгъ и са-простиралъ на истокъ колкото два часа пѣтъ, а сега на да ли ще са-намѣрихъ въ него десетъ добры къщѣя. Продавници-тѣ му сѣ никаквы; нѣма никаквъ животъ; само рыбаи са-видятъ да кърпѣтъ или сушѣтъ свои-тѣ мрежи, като че да е въ изпълнянье на пророчества-та, които были му предсказаны за негова-та злочестина, за неправды-тѣ му и за преступна му роскошь.

Божественный-тъ учитель съ свои-тѣ ученици ходилъ и въ този